

ша й, кърпичка ли ша й и долу имаше едно таков като шадраванче и трябва да пуснеш стотинки вътре. Подиря минат и ги извадят. Аманет - нишан от себе си. Знайш какво нещо беше, какъв ентузиазъм, какво тържество?! Отивахми с песни, с веселие, с китарите, аз ино времи свирех хубаво на китара, на мандолина свирех. Събирахми са, пеехми, веселихми са. Никой няма да бъде опозорен, да бъде осквернен, или обиден. Сега можеш ли да тръгнеш?

Като мома съм ходела на аязмото. На Гергьовден ходехме. Моми, жени ходяхми да си наливами вода. И ергени идват с нас. Налейм вода, сберат са там. За илач я наливахми. За здрави я пиехми. Там прочитем си молитвичка, прекръстим са: Дядо Господи прости ми, моля ти са от душа, с ум и разум надари ме да не мога да греша. Запази ми ти сърцето от думи и зли неща, всичко виждаш от небето... .. Дай на мама, дай на татко, сила здраве и живот, мир, любов на всички братя и добро на наш народ. Татко наш, който си ти на небето, да ти се свети името. Да бъде царството, да бъде волята ти! Както горе на небето, така и долу на земята. Хлябът наш, който ни го даваш всеки ден, дай ни го днес и ни прости греховете. И ни избави от всичко зло. Амин! В името на Отца и Сина и Светаго духа. Амин!

Тъз молитва са казва „Татко наш”. „Отче наш” - друга. Молитвата си я казваш на ум. Умийш си очите, ръцете. Остат конци. От меня си си оставям един конец на камъните до чешмичката. Нямаши друго име. Язмото му викахми. На Улищица.⁵⁷

От баща си знам тук хората са идвали на Гергьовден да си измият очите с водата от аязмото, да си вземат вода за болни и оставят подарък някакъв или конец от себе си, или монети. И ние идваме тук за това. Вярва се, че водата е

⁵⁷ Инф. Стана Петкова Праханджиева, р. 1916 г., 2. отд., земеделие. Зап. д-р Вл. Демирев, Н. Тодорова, 11. 05. 2006 г., гр. Твърдица